

[Drachmann.]

en Kendsgerning —, at København er saa enestaaende med Hensyn til sin Omegn, vil jeg ogsaa gerne samtidig nævne, at der sikkert heller ikke er nogen anden By i hele Verden af tilsvarende Størrelse, hvor man ser saa mange Biler af jævn, borgerlig Type suse ud ad Vejene baade Søndage og for Resten ogsaa Hverdage. Hvis Ford og General Motors og andre store udenlandske Automobilkoncerner vilde undersøge Aarsagerne til deres særlige Succes i Danmark, saa er jeg bange for, at de vilde komme til det Resultat, at de kunde takke de danske Statsbaner for en væsentlig Del heraf.

Efter at have gjort disse Bemærkninger skal jeg gerne lade Fortidens Fejl og Forsømmelser hvile. Baade Ministeren med sit Lovforslag og Kommissionen med sin store interessante Betænkning og Statsbanernes Medarbejde her bagved gaar jo nu ind for, ganske klart og afgjort, at der maa gøres noget alvorligt, noget effektivt for at hindre, at Nærtrafikken helt sygner hen og undergraves af de andre Trafikmidler, Sporvogne, Automobiles, Omnibusser, Cykler, alt det, der allerede er nævnt herfra. I disse Undersøgelser og i disse Bestræbelser indtager altsaa det Lovforslag om Elektrificeringen, som vi nu behandler, en fremragende Plads. Det er jo, som jeg før nævnte, bygget paa Kommissionens Arbejde, et stort og meget interessant Materiale er her samlet, hvortil den højtærede Trafikministers Lovforslag, jeg havde nær sagt i alle Henseender, men i hvert Fald i Hovedtrækkene holder sig.

Jeg vil da om det Lovforslag, vi i Dag behandler, straks sige, at mit Parti tilsiger sin ubetingede Støtte til Lovforslaget, saaledes som det foreligger, forudsat selvfølgelig, at vi under det Udvalgsarbejde, jeg gaar ud fra vil komme, faar tilfredsstillende Oplysninger om de forskellige Detailler — jeg tror ikke, det vil fornærme den højtærede Trafikminister, naar jeg fremhæver, at Lovforslaget i nogen Maade er skitse-mæssigt —, og at mit Parti navnlig i Princippet staaer helt og fuldt ved Ministerens Side. Vi er glade over, at han har afvist de første Ideer om at kompensere Udgifterne med en forøget Grundskyld eller med andre Skatter, hvad der jo uvægerligt vilde have ført til politisk Uenighed om Lovforslaget, og jeg haaber rigtignok ligeledes, at han vil afvise den netop nu af det ærede Medlem Hr. Slesbager fremførte Idé om kontante Tilskud fra Kommunerne. Jeg vil om denne sidste Tanke, at bygge Lovforslaget paa Kommunernes økonomiske Deltagelse, gerne

sige, at de interesserede Kommuner jo allerede har ydet deres Bidrag til den Del af Banerne, som har lokal Betydning for dem, navnlig med Henblik paa Niveauoverskæringerne, dette store Arbejde, som jo har staaet paa i Københavns Omegn i de sidste 10 Aar, ja, Frederiksberg Kommune har endda yderligere til selve den foreslaaede store generelle Baneordning for København allerede betalt $2\frac{1}{4}$ Mill. Kr. under Forudsætninger, som jeg i øvrigt senere skal komme tilbage til, Gentofte Kommune har betalt meget store Beløb til Viadukter, Bronælæg o. s. v., ja, den har ikke blot betalt til Anlæg paa sin egen Grund, men ogsaa til Anlæg paa Københavns Kommunes Grund; jeg sigter her navnlig til Viadukten over Lyngbyvejen, der for Tiden er under Arbejde. Der er altsaa allerede taget Forskud af disse Kilder. Men i øvrigt forekommer det mig, at Kravet er ulogisk, thi det, det drejer sig om nu, er i Virkeligheden kun en Modernisering af Driften, og derfor er det ulogisk at kræve Tilskud hertil, idet det ærede Medlem Hr. Slesbager og andre, der sympatiserer med ham, da med samme Styrke og Ret kunde kræve Tilskud fra de paagældende Kommuner, altsaa baade fra København, Frederiksberg, Gentofte, Lyngby-Søllerød o. s. v. ved Indførelse af nye Vogne, ved Indførelse af nye og stærkere Lokomotiver, svære Skinner o. s. v., og det er der dog intet fornuftigt Menneske, der vilde finde paa at kræve. Nej, jeg vil gerne slaa fast, at Elektrificeringen skal udføres for Banernes egen Skyld; det viser den Passagerstatistik, der findes i Kommissionens Betænkning, og som allerede har været omtalt her, bedst og klarest. Det er Banerne, som maa betale for den Driftsforbedring af anden Art, der bliver nødvendig, hvis Forslaget om Elektrificering ikke bliver til Lov, thi det er jo ganske klart, at en afgørende Fornylse og Reform maa der til. Hvis dette Lovforslag ikke skulde kunne føres igennem, vil der altsaa enten ved Damp- eller Dieselmotordrift — jeg ved ikke, om der er andre Muligheder, men i hvert Fald ad anden end elektrisk Vej — komme store Forbedringer i Driften, som i saa Tilfælde maa gennemføres administrativt, og altsaa med Udgifter, der vil løbe paa Budgettet, men blot ikke kræver en særlig Lov; det kan højst komme til at kræve en Bevilling paa Finansloven, hvis der f. Eks. skal nyt Materiel til. Men, som sagt, Statsbanerne har i deres Magt — og bør ogsaa gøre det — ganske administrativt at lave en forbedret Toggang, hvad der sikkert ikke bliver nogen helt billig Historie, hvad der fremgaar af Tallene i Betænk-